

KÖRÖSNÉ ERDŐSI ANNA

Tavaszi

Mikor tavasz van, a hó is elolvad,
a fagyos földből a hóvirágok kibújnak.
A napocska is többet ragyog fenn az égen,
emberek fürdenek meg e gyönyörű fényben.

Rügyeznek a fák, csicseregnek a madárcák.
Szomorú kedvedet váltsa fel vidámság!
A tavasz illata járja át szívedet,
mosolyogj hát, s örülj az Életnek!

Nyári napsütés

Kora reggel napsütésre ébredek,
aranyló sugarával festi a kék eget.
Fénye erős, szinte vakító,
felé fordul minden napraforgó.

Késő délutánig uralja az eget,
csak napnyugtakor adja át a helyet.
Az ég alján narancsos színeivel pompázik,
minden szerelmes erről ábrándozik.

Őszi esték

Már korábban tér nyugovóra a nap,
koronája aranyban nyugszik a felhők alatt.
Helyét felváltani készül az ezüstös hold,
a kék eget elborítják a ragyogó csillagok.

Az idő is hűvösebbre fordul már,
a fűre s fára a dér is leszáll.
Hosszú útjára indul a gólyapár,
Afrikába készül, hol örök a nyár.

A fák levelei lassan lepotyognak,
az ágak ilyenkor szinte megkopaszodnak.
Komorrá válik, és hideggé a környezet,
behúzódnak a meleg szobába az emberek.

Ki olvasással tölti el idejét,
van, ki korábban hajtja álomra fejét.
Fűtött szobából kinézve az ablakon,
árva madár kuporog az ágon.

Beteg talán, azért maradt itt nálunk,
Lehet, hogy éhes is, csak találgatunk.
Szalonnacsíkot teszek a madáretetőbe,
sok kis madár szállja meg egy-kettőre.

Ne féljeteK madárkák, hamar itt a tavasz,
kivirágoznak a fák, s melegebb lesz a nap.
Lesz étetek bőven, sok apró magvak,
bíriátok ki a telet, lesz ettől még jobb nap.

Az én csillagom

Sok piciny csillag ragyog fenn az égen,
de csak egyetlen csillag, ami ragyog nékem.
Az pedig nem más, mint az **Édesanyám**,
ki mindig szeret, óv és vigyáz Rám!

Téli kép

Az idén is leesett az első hó,
befedte a tájat a fehér takaró.
Szakállt és bajuszt rajzolt a tájra,
elárvult madárka szállott most egy fára.

Bármerre nézel, a hó vakító fehérsége,
a mezőket behálózza a köd leple.
S bár beköszöntött az este,
a vakító hó beragyogja szerte.

Az idő megáll a jeges varázslatban,
mint kristályon a fény, meg-megcsillan.
S amikor a táj érdességeit a hó elsimítja,
a szél kezd újra meg újra örök játékába.

Nincs hazatérés többé

Mikor útra keltem, még nem tudtam,
hogyan volt az utolsó utam.
Nem térek hozzátok vissza többé soha,
hogyan sorsom velem így mostoha.

Hisz még fiatal vagyok, élni akartam még,
ez a szörnyű baleset miért pont engem ért?
Ámokfutók áldozata lettem Én,
kik felelőssé váltak rövid életemért.

Kedves Szeretteimtől is már innen búcsúzom,
fájdalmatokat még csak enyhíteni sem tudom.
Nincs már alkalmam megköszönni nektek
azt a sok jót, mérhetetlen szereteteket.

Ne búsuljatok! Nekem már nem fáj semmi.
Ha eljön az este, csillagként tudok Nektek üzeni.
Tekintsetek fel az égre, ott fogok ragyogni,
szívetek egy darabja voltam, mit nem lehet pótolni.

Halottak napja

Ezen a napon minden más,
újra mélyen érint meg a gyász.
Nincs már velünk együtt
kit ismertünk, vagy szerettünk.
Ma lélekben újra együtt lehetünk.
Eszembe jutnak az együtt töltött napok,
fülemben újra megcsendült a hangod.
Szinte látom minden mozdulatod,
nem is tudhatod, mennyire fáj hiányod.

Gyertyákat gyújtunk és mécseseket,
ezek a fények világítsanak Neked.
Örök világosságban - békességben nyugodj,
soha el nem felejtünk, biztosan Tudod.

Gyász

Még az előbb szemembe néztél,
erőtlen kezeddel megérintettél.
Arcodra mosolyt erőltettél,
s halkán súgtad fülemben:
Ne félj!

Mily gyorsan elszállt ez a pillanat!
Fénytelen szemeid lehunyta.
Kezed kezemből kicsúszott,
arcod megnyugodott, így búcsúzott.
Nem félek!

Lelked remélem békére talált,
s Te már a mennyekből vigyázol Ránk!
Soha nem felejtünk, szívünkben szeretünk,
s örökkön-örökké emlékezünk Rád.

Édesapám!

Valaha, nem is oly régen
haja fekete volt, mint az ében.
Alakja erős, szeme szikra,
szája szegletén ott csücsül a móka.

Mára haja kifehéredett,
próbára tette az élet,
de kedve még előcsalható,
főleg, ha unokáiról van szó!

Becsületesen élt és él,
mindig hisz és remél,
s ki így él, soha sem szegény,
mert szeretete bennünk is él!

Édesanyám!

Édesanyám vagy Te nékem,
egy csillagként ragyogsz értem.
Néked köszönhetem Életem,
s mint szerelem gyümölcse, - Létezem.

Ragyogásod betölti a szívem és a lelkemet,
mindenkinél jobban szeretlek én Téged!
Szükségem van rád, mint földnek a vízre, fényre,
mint embernek a szívre, a lélekre.

Legyél nagyon boldog, ezt kívánom Néked,
Anyák Napja alkalmából köszöntelek Téged!

Édesanyámnak!

Megtört vagy és fáradt?
Ugye, sokszor nyomja lelked bánat?
Ne szomorkodj, inkább neved,
az meggyógyítja lelkedet!
Múlik az idő feletted és felettünk,
nőnek az unokák, mi pedig összemegyünk,
de egy percre sem csüggedünk,
értük élünk és szeretünk.

Születésnapodat ünnepeljük veled,
hatvanöt év szállt el feletted,
boldogságban, gondban, bajban,
néha, mint egy nagy viharban.
De elmúlt a szél, lecsendesedett az idő,
tisztul a szív, a lélek gyógyul,
szeretettel teli, majd kicsordul.

Adj belőle mindenkinek,
attól még több lesz Neked!

Boldog Születésnapot!

Szeretünk Téged!

Szerelem

Míg nem ismertelek, nem tudtam, milyen is az igaz szerelem.
Mi lehet az az érzés, mely felülkerekedik mindenem.
Minden gondolatom felülbírálja, s helyemet sehol se lelem.
Mintha egy varázslat alól oldozódtam volna fel.

Ez a szikra, melyet kipattintottál belőlem,
a szerelem érzését gyújtotta meg bennem.
S a valóság, mely most Te vagy, itt előttem!
Mennyire más ez az érzés, eddig nem volt ilyen!

Ezt nem gondoltam volna, csak így, egy pillanat alatt,
másként dobbant meg a szívem, mikor megláttalak.
Azon kapom magam, hogy rólad álmodozom,
találkoznék veled, erre vágyakozom.

Nem érdekel semmi és senki, csak Te,
testem-lelkem vágyik közelségedre.
Most már érzem, Te vagy, akiért érdemes élnem,
megtaláltuk egymást e nagy földkerekségen.

Ez történt vajon veled is szíved kis zugában?
Van-e helyem életed mindennapjában?
A belső sugarunk választott helyettünk,
hogy szívünk szerelmét egymásban meglettük.

Mi ragadott meg benned? Talán a szemed!
Huncutul mosolygott, hang nélkül is beszélgetett.
Mint egy áramütés, úgy érintettél meg,
átfutott rajtam minden rezdülésed.

Nem tudok már nélküled élni!
Nem akarok, csak veled élni!
Amíg élsz, csak addig élni!
Közös életünket szerelemmel élni!

Anya

Anya lettem én is, immár 25 éve,
tudom, hogy nincs is embernek
ettől mélyebb s szebb érzése.

Apró gyermekek, kik még játékosak,
később tinédzserek, kik folyton lázadoznak.
„Felnőtt” korukat elérve, ugye már a 18.-nál,
letérnek az eddigi útról, mennek a fejük után.

Tanulás, Szerelem, Barát! Dacos egy kor ez, nahát!
Már ritkán ölelnek úgy, mint régen,
pedig Édesanyát szeretni nem szégyen!

Nem szégyellik, csak nem tudják
kimutatni azt, hogy szeretnek nagyon.
Hisz kinek Édesanyja van,
az boldog lehet e Világon!

Születésnap vers

Születésnapod alkalmából köszöntelek Téged,
bú és szomorúság kerüljön el végleg.

Legyél hosszú életű, és egészségben gazdag,
az életben a legfontosabb, ha Te boldog vagy!

Egyetlenemnek!

Tenéked írom most e versem, Egyetlenem!
Soraimat előbb rímekbe kell szednem.
Érzésem oly erős, mi hozzád fűz,
szívem, mint egy katlan, miben nem alszik ki a tűz.

Ha velem vagy, szívem duplán zakatol,
gyorsabb a ritmusa, s közben hozzád dalol.
Ha hozzám érsz, lelkem is bizsereg,
szerelmes érzés tölti meg lelkemet.

Illatod szeretem, szinte vágyok rád,
bújj hát közelebb, s jól ölelj át.
Forróság önti el testem minden tagját,
kérlek, csillapítsd szerelmem kínzó szomját!

Szeretlek Téged, mint még senkit soha így!
Ne szűnjön meg soha, szeress Te is ugyanígy!
Szerelmünk oly erős, mint egy lánchíd,
mindent kibírunk együtt, összeköt a hit.

S bár az évek ha lassan is, de múlnak felettünk,
szívünk egyre gazdagabb, hisz egymást szeretjük!
Szeretném, ha ezt éreznénk nyugdíjas korunkra is,
nélküled árva lennék - s gondolom - Te is!

70. SZÜLETÉSNAPJÁRA ÉDESANYÁNKNAK!

Drága jó édesanyánk!

Születésnapodat jöttünk köszönteni,
70. életéved együtt ünnepelni!
Legyél nagyon boldog, és hosszú életű,
arcodon soha ne legyen ború, csakis derű!

A mindennapok nehézségét felejtsd most el,
Hisz, hogy 70 éves lettél, azt ünnepelni kell!
Mikor gyerekek voltunk, Te vigyáztál ránk,
ha néked szükséged lenne, bátran fordulj hozzánk!

Adjon további erőt az életben az a tudat,
hogy nagyon szeretünk, és mindennél fontosabb vagy!
Az Isten éltesen még nagyon sokáig!

Névnapi köszöntő (gyermeknek)

Névnaped alkalmából gratulálok Néked,
legyen kedved mindig vidám, s bőven legyen étked!
Egészségben növekedjél, szeretetben bővelkedjél,
bármilyen gondod támad, rám mindig számíthatsz!

Bartos Endre festőművész tiszteletére /2005. 09. 28./

Bartos Endre művészlélek,
megfestett már sok-sok képet.
Megfaragta hársfából a szobrot,
híres emberekről készített plakettot.
Kiállítása nyílt meg Baja belvárosában,
sok tisztelője és gyűjtője jelent meg a Galériában.
Köszöntőt Katanich Ferenc mondott,
Bartos Endre szerénysége nagyon meghatott.

Csattogtak a fényképezők,
és tapssal köszöntötték Öt.
Nemrég lett 75 éves, de
szerény maradt, s mégis tekintélyes.
Legújabb műveit itt tekinthettük meg,
többek között a Nőt, a megközelíthetlent!
De volt itt kép a Gemenci ártérről,
no meg portré Gázsiról, szemben pedig egy Hölgy.

Egy kalapos úr és egy szomorú csendélet,
mely Alex barátja emlékére született meg.
Ezen a képen kókadó virágok,
mintha siratnák az igaz barátot.

S a művész önarcképe,
melyen sajnós látszik betegsége.
Szomorú szemével néz ránk tükörképe,
mégis gyönyörű, művészi e képe.

Ahogy együtt a nagy Bartos család,
látni rajtuk, büszkék nagyon „Rád”.
Kívánom én a Művész Úrnak,
egészsége teljében még dolgozzon sokat!

Első gyermekünk

Szerelmünk tüzeben
fogantál meg,
közös akaratból,
vágytunk Téged!
Minden olyan más volt
ezen az éjszakán,
megéreztem akkor,
új élet indul el útján.

Szinte láttalak,
harmadik életet,
itt még nem láttam
kialakult képedet,
de éreztem testemben
kicsiny kis létedet!
Alig telt egy hónap el,
mikor érkezett Tőled egy jel!
Igen, tényleg itt vagy, létezel!
Mint boldogságunk fénye,
ragyogtál fel!

S igaz, megerősítést kaptunk.
Terhes, Kismama - mondta orvosunk.
A boldogságtól a rokonoknak
felragyogott az arcuk!
Fejlődésnek indultál, elég gyorsan,
hétről - hétre egyre nőtt a hasam.
Az ultrahangos vizsgálaton már látni is lehetett,
miként fejlődik bennem a Te kis tested!
Halottam piciny kis szívednek hangos dobogását,
éreztem hasamban testednek mozdulását.

Jézusom! Hát mekkora lesz ez a kölyök?

Már, mint egy görögdinnye! Hasam oly nagyra nőtt,
hogy megtudjuk, ennek napja is eljött,
március 9-én szüléshez készülődök.
A félelemtől, s a fájdalomtól csak a várakozás nagyobb,
végre láthatlak Téged, már csak erre vágyok!
Kíváncsiság, és egyben félelem,
jaj, csak mindened meglegyen!

Fiú vagy? - vagy Lány?
El sem képzelem!
Nevek a tarsolyban, mindkét esetre,
szemeim már egyre az órát fürkészte.
Már nemsokára jön a baba, mondják az orvosok,
lélegezzen, majd fújjon nagyot!
Látszik már a feje! Rögtön meglesz!
Utolsó erővel még egy nagyot nyomjon!

S egyszer csak - a baba kicsúszott!
Sírni tud-e? Feszült pillanatok. Igen! Igen!
Hangos oázás törte meg a csendet.
Kisfia született!!
Mi legyen a neve? - Attila!
Mint a fejedelemnek.
Szemeim sarkából örömkönnyek peregnek.

Mosdatnak Téged, majd idehoznak hozzám,
ilyenek képzeltelek, Én Kicsi Babám!
Már Édesapád is ragyogva néz Reád,
megszülettél **Te**, büszkék vagyunk Rád!
Mi vagyunk így most, Egy Kis Család!